

— Живаревъ каза, че това сж биле единични случаи.

— Не е въпроса въ случаетѣ, а въ тѣхнитѣ причини, подвзехъ азъ. Вий искате отъ человекъ конска сила. Казватъ, че Българитѣ за нищо ги не бивало, защото били испопадали още на първия переходъ, а не си давате трудъ да видите, колко кадрови долни чинове останаха при ротитѣ си, а тѣ сж безъ торби и шинели. Вижте, колко Българи и колко кадрови долни чинове има на колята. Най послѣ кой отъ Българскитѣ опълченци, когато ги ритате се е осмѣлилъ да ви груби?

— Какво сте се раздърдорили, ми отговори Живаревъ. Българитѣ трѣбва да черпятъ нравствена и физическа сила въ съзнанието, че тѣ отиватъ да се биятъ за отвоювание, съ наша помощъ, свободата на отечеството си; а ний отиваме да се биемъ за тѣхъ.

— Глѣдайте, глѣдайте: дружинния командиръ пакъ пробужда на Българитѣ съзнанието на тѣхния дългъ, указахъ азъ на Подполковникъ Калитина, който пореше съ нагайката си гърбоветѣ на опълченцитѣ.

Пристигнахме при едно село расположено до р. Алчешти, гдѣто се и спрѣхме на бивуакъ за ноцувание. Тукъ бѣше приготвено за опълченцитѣ ястие, но не всички опълченци вечеряха, тѣй като отстаналитѣ по пътя, щомъ пристигваха на бивуакъ, прѣдпочитаха да си подкрѣпятъ силитѣ съ сѣнъ.

— „Безпорочно-служащи“! извика Подпоручикъ Поликарповъ, — калесвание ли чакате? Штрафованитѣ ви чакатъ за вечеря!

Азъ очаквахъ, че въ врѣме на вечерята и послѣ нея пакъ ще се посипятъ псувнитѣ върху „Булгарцитѣ“, но този пътъ почти всичкитѣ офицери бѣха сдържани, напротивъ; чуваха се отзиви като: „такава жара, щото не е чудно, че испопадаха“, „прѣвъ походъ“, „ще привикнатъ“ и пр.

Штабсъ-Капит. Поповъ събщи Усову за случая съ Бондаря. При това, той прибави, че за такива непослушания виновнитѣ трѣбва да се наказватъ, за примѣръ на другитѣ.